

November 30-án rendhagyó hon-és népismereti órája volt a 6. osztálynak. Bobik Jánosné Margitka nénit kértük fel, hogy jöjjön el hozzánk, és beszéljen a közel két éves kutatómunkájáról. Az elmúlt hónapokban református templomunk történetét gyűjtötte össze, és közben kis községünkről is még többet megtudott.

Az órán még én is úgy éreztem magam, mintha az időben visszarepültem volna 20 évet. Gyerekként ott ülök az iskolapadban, és hallgatom, ahogy tanárnő beszél a különböző korokról, történelmünkről. Margitka néni, aki generációknak tanította a múltat, és személyiségével, hozzáállásával, arra ösztönzött bennünket, hogy tiszteljük őseinket, becsüljük értékeinket, most is érdekesen, magával ragadóan mesélt Kék történetéről. Mondák, regék világa elevenedett meg röpké idő alatt. Majd megmutatta a korabeli, 1787-ből származó jegyzőkönyveket, anyakönyveket.

Érdeklődve figyelték a gyerekek a sárga lapokon a több mint 200 éve tintával írt betűket. Míg Margitka néni folyamatosan tudta olvasni a szöveget, nekünk bizony nehézséget okozott, hogy kibogozzuk a szavakat. A diákok örömmel fedezték fel „őseik” nevét, és találgatták, hogy vajon az illető leszármazottai lehetnek-e. A 45 perc kevés volt, de bepillantást nyerhettünk tanárnő lebilincselő, érdekes munkájába és községünk múltjába.

Köszönjük Margitka néninek, hogy elfogadta meghívásunkat. Jó egészséget és erőt kívánunk a könyv befejezéséhez.

Hegyes Szilvia